

406. SLIBY CHYBY

762.

Z Choryně. Erb. II. 109. Karadž. I. 387

Pod tu če - rnú ho - rú hu - si - čky se pe - rú, hu - si - čky se pe - rú.

Pod tú černú horú
[: husičky se perú. :]

Podme, moja milá,
zabijem některú.

Ty budeš mět maso,
já budu mět peří;

nech žádná panenka
mládencům nevěří.

Nevěřte, děvčátka,

nevěřte synkovi,

co on vám slibuje,
dyž za vama chodí.

Ty synkovy sliby
jak na vodě ryby;

ony jsou tak stálé,
jak ty hrušky plané.

Hrušky dyž uzrajú,
na zem popadajú:

Ty synkovy sliby
děvče oklamajú.

Letěla husička,
letěla bez pera;

proč si mě, má milá,
proč si mě nechtěla?

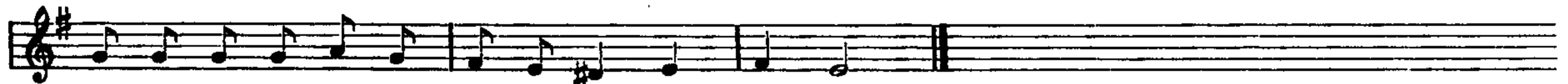
Já sem tě nechtěla,
že za jinú chodíš
a se mnú se vodíš.

763. *Jiné čtení a pění*

Ze Skřipova

So - ko - lo - ve o - či, ja - strá - bo - ve pe - ři; ka - žda pan - na bla - zen, co pa - cholkům vě - ři,

ka - žda pan - na bla - zen, co pa - chol - kům vě - ři.

Sokolove oči,
jastrábove peří;
[: každá panna blazen,
co pacholkům věří. :]

Pacholkovi věříc
jako zlemu hadu,

on ma pod jazykem
devateru zradu.

Pacholek ma v sobě
tolej falšivosti,
jak v jačmenem snopě
byva mnoho osci.

Pacholek je lživý
jako pes prašivý,
un dzěvuchu svedžě
jak muchu na medžě.

764. *Jiné čtení*

Od Rousínova

Šuhajova hlava,
za klobóčkem pění,
[: každá panna blázen,
kerá chlapcům věří. :]

Nevěřila bych tě,
dyby ses mně pekl,
šak's mně včera večír
za jinó utekl.

Nevěřila bych tě,
dyby ses mně krájel,
šak si včera večír
jinó vyprovázel.

765. *Jiné čtení*

a) Kolik je klásečků
v ječmeném snopečku,
tolik falešnosti
při každém synečku.

Já sem se užala,
dyž sem trávu žala,

nejsi, synku, hoden,
bych na tě čekala.

b) Kolik je péreček
na bílé husičce,
tolik falešnosti
při každé panence.

Já sem se usekl,
dyž sem kosu brósil,
nejsi, dívko, hodna,
abych se ti prosil.